

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415210959
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1415210959.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 44/b, IČO: 35 910 739, právne zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711 proti žalovanému: Q. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., A. XX, právne zastúpený: JUDr. Ivan Jánošík, advokát, so sídlom Bratislava, Klincova 35, P.O. BOX 2 o zaplataenie 3.454,69 € s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 11C/441/2015-252 zo dňa 3.októbra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že : I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.454,69 € s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.454,69 € od 27.11.2013 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v plnej výške nároku 100%. III. Svedkovi T.. O. L., nar. XXXX, bytom K. K., A. XX, sa proti žalovanému priznáva nárok na svedočné v plnej výške nároku 100%. IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými žalobcom, vyslúchol T.. O. L. ako svedka, oboznámil sa s fotodokumentáciou. Súd nevykonal vo veci dokazovanie výsluchom strany žalovaného z dôvodu, že žalovaný sa na pojednávanie, kde bol nariadený jeho výsluch ako strany bez ospravedlnenia neustanovil, nežiadal ani pojednávanie odročit'; tiež na návrh žalovaného súd nevykonal dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania na tie isté otázky ako v znaleckom posudku od T.. L. a to vzhľadom ku zistenému skutkovému stavu, keď tento žalovaným navrhovaný dôkazný prostriedok považoval za nadbytočný. Súd vyslúchol v konaní T.. L. v pozícii svedka a nie v pozícii znalca, tak ako navrhol žalobca. Žalobca predložil v konaní znalecký posudok T.. L., ktorý žiadal, aby súd poňal za súkromný znalecký posudok podľa § 209 C.s.p., i keď bol vypracovaný v r. 2013, podľa vtedy platných predpisov a bez doložky - konštatácie znalca, že si je vedomý trestnoprávných následkov. Žalobca mal za to, že znalecký posudok bol vypracovaný v súlade s vtedy platnými predpismi, znalec ku danému znaleckému posudku disponuje znaleckou doložkou podľa § 209 C.s.p. a možno preto daný znalecký posudok akceptovať ako súkromný znalecký posudok. Súd daný názor nezdieľa, pretože, ak bol súdu v konaní predložený posudok, ktorý síce vypracovala osoba zapísaná v zozname znalcov, no jeho vypracovanie nenariadil súd. Aj takýmto „posudkom“ možno vykonať dôkaz, ale iba ako listinou. Aj keď doložený posudok nemá v konečnom

dôsledku hodnotu znaleckého posudku a je hodnotený ako listinný dôkaz, v rámci vyhodnocovania dôkazov nemožno takýto posudok a priori hodnotiť ako nedôveryhodný s nižším dôkazom a odbornou úrovňou v rámci hodnotených skutkových a odborných záverov vypracovateľom posudku. Znalecký posudok T. L. bol vypracovaný v r. 2013 - v čase platnosti C.s.p., nie je korektné aj vo vzťahu ku protistrane, aby po 5 rokoch dodatočne znalec tento dopĺňal o doložku a náležitosti súkromného znaleckého posudku podľa platného C.s.p. pre účel v tomto súdnom konaní.

1.2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že Faktúrou z 12.11.2013 splatnou 26.11.2013 fakturoval žalobca žalovanému sumu 3.454,69 € za škodu za neoprávnený odber za obdobie 19.11.2012 do 03.10.2013 vo výške 3.194,18 € a sumu 260,51€ za náklady zisťovania. K faktúre bol pripojený aj výpočet škody z ktorého zistil počet dní neoprávneného odberu celkom 319 dní, druh spotrebiča na varenie - 1 ks sporák kombi na plynové vykurovanie kombinovanými kotlami - 1 ks kotol Vaillant. Celkové množstvo neoprávneného odberu plynu bolo 7.065,90 m³. Po prepočte plynu z m³ na kWh bola cena NO 3.194,18 € a na náklady spojené so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu 260,51 €. Žalobca písomne 11.11.2013 vyzval žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy 3.454,69 € podľa pripojenej faktúry. Podľa Montážneho listu meradla č. XXXXXXXXXXXX z 07.10.2013 bolo meradlo č. vyr. číslo XXXXXXXXXXXBXXX demontované a vymenené za iné. Stav počítadla bol 18400. V Zápise žalobcu zo 07.10.2013 bolo uvedené, že výmena meradla bola na základe poklesu spotreby. Meradlo bude zaslané na posúdenie znalcovi. Meradlo neprístupné, uzamknuté v skrinke v plote, na kľúč. Fotodokumentácia plynových spotrebičov nebola umožnená. Pri výmene prítomný p. L.. Zápis podpísaný manželom žalovaného. Zo Znaleckého posudku vo veci potvrdenia neoprávneného odberu plynu č. XXX/PL-XXXX T. O. L., znalca z odboru kriminalistika, mechanospokia, vypracovaného na objednávku žalobcu dňa 30.10.2013 súd zistil, že úlohou znalca bolo vypracovať posudok o overovacej/zabezpečovacej značkej; v odpovedi znalca na otázky, znalec uviedol, že: 1/ s veľkou pravdepodobnosťou možno predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou; že: 2/ na základe optického skúmania možno potvrdiť, že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Optickým skúmaním označení, ktoré boli vytvorené čelustami plombovacích klieští pri konštantnom 23 násobnom zväčšení zistil obsahovú zhodu, a rozmerovú neznhodu špecifických znakov sporných a kontrolných odtlačkov. Z Odpovede SPP, a.s, z 24.08.2018, na návrh žalobcu, bolo zistené, že k odbernému miestu žalovaného na A. XX, K. bol stav meradla dodaný prevádzkovateľom distribučnej siete - žalobcom k 19.11.2012 v hodnote 16.693 m³ a stav meradla k 03.10.2013 / 06.10.2013 bol v hodnote 16.693 m³. Ich spoločnosť za dané obdobie vyfakturovala zákazníčkovi spotrebu 0m³. Vyššie uvedené stavy meradiel boli vyúčtované opravnou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 01.04.2014 s výsledkom preplatok. Preplatok sa pokúsili zákazníkovi vyplatiť bezhotovostne na účet, ktorý zákazník oznámil, ale úhrada z banky sa vrátila ako nerealizovateľná z dôvodu nesprávneho účtu príjemcu.

1.3. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 82 ods. 1 psím, d/, ods. 2,3,4 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov keď vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 03.10.2013 žalobca na odbernom mieste žalovaného demontoval plynomer č. XXXXXXXXXXXBXXX, o ktorom následne znalec v znaleckom posudku č. XXX/PL-XXXX konštatoval, že odtlačky čelustí plombovacích klieští na olovenej plombe na merači žalobcu neboli vytvorené tým istým nástrojom ako kontrolné odtlačky a s veľkou pravdepodobnosťou predpokladá, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Nakoľko sa jedná o znalecký posudok vypracovaný na objednávku žalobcu, a nie nariadený znaleckým dokazovaním súdom, súd uvedený dôkaz posúdil ako listinný dôkaz predložený žalobcom. Uvedený znalecký posudok, ktorý súd hodnotil ako listinný dôkaz, súd považoval za dostatočne presvedčivý a odôvodnený. Z tohto znaleckého posudku jasne vyplýva, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, keď pôvodná olovená plomba bola a nahradená inou, na ktorej boli kontrolné odtlačky urobené iným nástrojom. Ak žalovaný ako strana chcel spochybniť závery posudku príp. jeho výpovede, bolo jeho povinnosťou predložiť k týmto tvrdeniam také procesne relevantné dôkazné prostriedky, ktoré by jednoznačne závery v posudku a výpovedi svedka spochybnili. Žalovaný svoje námietky ku znaleckému posudku nepodložil žiadnymi vlastnými dôkazmi, teda nevyvrátil jeho závery. Aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z ust. § 82 ods. 2 zákona o energetike. Žalobca realizuje distribúciu zemného plynu v rámci distribučnej siete a v danom prípade dochádza ku vzniku škody na strane prevádzkovateľa distribučnej siete. Právne vzťahy medzi žalovaným a dodávateľom zemného plynu na základe zmluvy nemajú vplyv na nároky žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete voči žalovanému z titulu neoprávneného odber zemného plynu.

Pokiaľ sa jedná o preukázanie vzniku škody, táto vznikla už samotným neoprávneným odberom podľa § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike. Pre určenie jej výšky je podstatné, že je nemožno určiť na základe objektívnych spoľahlivých podkladov, pretože došlo k neoprávnenému zásahu do meradla, že meradlo bolo umiestnené v uzamknutej skrini, ktoré nemožno považovať za verejne prístupné miesto, tak ako tvrdil žalovaný. Uvedené tvrdenie žalovaného bolo vyvrátené fotodokumentáciou, ako aj zápisom, kde bolo zistené, že na prístup ku meradlu sa vyžaduje prekonanie funkčného zámku. Na strane odberateľ sa jedná o objektívnu zodpovednosť vychádzajúcu z judikatúry súdov. Žalobca preto postupoval správne, keď výšku škody určil podľa § 82 ods. 2 zák. podľa vyhlášky MH SR č. 449/2012 Z.z..

1.4. K námietke premlčanie vznesenej žalovaným súd prvej inštancie poukázal na ustanovenia § 106 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, najneskôr za tri roky. Žalobca sa dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá na základe objektívnej skutočnosti a to znaleckého posudku z 23.10.2013 a výpočtu škody z 11.11.2013. Od tohto dňa začala plynúť subjektívna lehota na uplatnenie nároku. Udalosť z ktorej vznikla škoda nastala najskôr 19.11.2012, odkedy začala plynúť 3 ročná objektívna lehota na uplatnenie nároku, úmysel žalovaného nebol preukázaný. Žaloba bola podaná 31.08.2015, čiže v týchto lehotách.

1.5. O úrokoch z omeškania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania, lebo žalovaný sa splnením dlhu dostal do omeškania a to dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry t.j. od 27.11.2013 do zaplatenia. Výška úroku z omeškania je 5,25 % ročne.

1.6. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. podľa zásady úspechu. Žalobca bol v spore proti žalovanému plne úspešný a preto mu bol proti žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania v plnej výške nároku. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, vydaným súdnym úradníkom.

1.7. O nároku svedka T. O. L., vylúčeného v konaní na pojednávaní súd rozhodol podľa § 258 C.s.p.. Svedok si nárok na svedočné uplatnil, žalovaný bol v spore neúspešný a preto súd svedkovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu svedočného vo výške 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku a to v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne aby ho zmenil a žalobu v plnom rozsahu zamietol. Poukázal na to, že spolu s členmi rodiny je užívateľom rodinného domu v K. na A. F. Č.. XX a ide o nehnuteľnosť, ktorá patrí do jej výlučného vlastníctva. Pokiaľ ide o dodávku plynu je žalovaný v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou Slovenský plynárenský priemysel, a.s. (ďalej len "SPP, a.s."), K., M. G. Č.. XX/a, voči ktorej si žalovaný riadne plní zmluvné povinnosti, pričom SPP, a.s., ako zmluvný partner si neuplatnil voči nej žiadne sankcie. Žalovaný sumu si žalobca, uplatňuje na základe vymyslených dôvodov, ktoré preukazoval vlastným znaleckým posudkom a v rozpore s právnou úpravou.

2.1. Poukazujúc na ustanovenia § 47 a nasl. zákona o energetike, žalovaný spochybňovala aktívnu legitimitáciu žalobcu, keď podľa uvedených ustanovení účastníkom trhu s plynom je dodávateľ plynu, prevádzkovateľ prepravnej siete, prevádzkovateľ distribučnej siete a prevádzkovateľ zásobníka. Podľa žalovanej nie je zrejmé, na základe akého dôvodu má byť žalobca vlastníkom plynu, ktorý mal byť neoprávnené odobraný, a teda poškodený. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nevykonala dokazovanie k otázke aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu napriek tomu, že ju v konaní namietala. Bez preukázania vlastníctva plynu nie je možné hovoriť o škode.

2.2. Podľa žalovaného žalobca v konaní nepredložil žiadny relevantný dôkaz preukazujúci jeho pasívnu vecnú legitimitáciu. Žalovaný bol v žalobe označený za osobu, ktorá mala odoberať plyn na odbernom mieste žalobcu na adrese A. F. Č.. XX v K. v období od 19.11.2012 do 03.10.2013. Z dôvodov známych len žalobcovi nakoľko v danom význame nebol predložený žiadny relevantný doklad bola vybudovaná fikcia, že žalovaný zodpovedá za všetko a žalovanému stačí len vystaviť faktúru. V konaní nebol objasnený vzťah žalobca - žalovaný, vzťah žalovaného k SPP, a.s., nebola zodpovedaná otázka, ako mohol žalovaný neoprávnené odoberať plyn, keď za bežne odobraný plyn platil SPP, a.s. Žalovaný

poukázala na to, že žije v rodinnom dome s celou svojou rodinou a s rodinou jeho dcéry. Ako má zodpovedať za neoprávnený odber sám je zrejme len žalobcovi .

2.3. K otázke údajne vykonaného „ znaleckého dokazovania“ žalovaný uviedol, že znalecký posudok T. O. L. č. XXX/PI-XXXX zo dňa 23.10.2013, predložený v konaní žalobcom, je potrebné považovať za listinný dôkaz, ktorý nemá dôkaznú silu znaleckého posudku, nebol predložený spôsobom, predpokladaným O.s.p. Žalovaný ho v konaní namietal, navrhol vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré však žalobca znemožnil zničením dôkazného prostriedku, čo nemôže byť na jeho ťarchu. Podľa uvedeného listinného dôkazu "s veľkou pravdepodobnosťou bolo porušené pôvodné zabezpečenie meradla proti neoprávnenej manipulácii - odstránené a nahradené inou plombou t.j. že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Žalovaný namietal relevantnosť uvedeného záveru, keď nemôže zodpovedať za stav, "či a v akom rozsahu žalobca predloží na posúdenie rovnaké plombovacie kliešte ev. iné a na tomto základe si vybuduje finančnú výhodu bez akéhokoľvek plnenia." Je zarážajúce, že napriek tomu, že žalovaný poukazoval nato, že Znalecký posudok bol predložený za účinnosti O.s.p. a teda podľa konštantnej judikatúry je len listinným dôkazom v zmysle § 129 O.s.p. a požadoval vykonanie znaleckého dokazovania podľa zásad zákona č. 160/2015 Zb. Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie tento návrh odignoroval a "uspokojil sa len ústnou výpoveďou T. O. L., K. K., ku ktorej sa žalovaný nemohol vyjadriť.

2.4. Žalovaný ďalej čo sa týka údajného nároku žalobcu a jeho uplatnenia namietal, že žalobca nepreukázal v konaní vznik škody a ani stav, že by výšku škody nebolo možné vyčísliť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Vytvoril dojem, že nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu, a preto použil postup podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Žalovaný vytýkal súdu prvej inštancie, že ani s touto jej námietkou, prednesenou počas konania, sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Poukázal na to, že pokiaľ by v prejednávanej príhode išlo o neoprávnený odber plynu, išlo by o prvý prípad a podľa § 82 ods. 4 zákona o energetike je potrebné výšku škody spôsobenej neoprávneným odberom určiť ako cenu neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky, čo však súd prvej inštancie neakceptoval a žalobcovi priznal náhradu škody podľa zásad vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Spotreba plynu zo strany žalovaného je dlhodobo konštantná čo podporuje tvrdenie žalovaného, že nebol vykonaný zásah do meracieho zariadenia za účelom pozmenenia meraných údajov. Ide o stav zrejмый aj z vyúčtovacích faktúr vystavených dodávateľom plynu SPP a.s. Z vyššie uvedeného podľá názoru žalovaného teda jednoznačne vyplýva, že spotreba plynu v inkriminovanom období bola porovnateľná so spotrebou nameranou pred a po tomto období. Spotreba plynu zo strany žalovaného od roku má v zásade rovnaký rozsah. Žalovaný zotrval na námietke premlčania, vznesenej v priebehu konania. Podľa žalobcu malo k neoprávnenému odberu plynu dochádzať v období od 19.11.2012 do 3.10.2013, preto škoda za obdobie od 11/2012 do 9/2013 je, s poukazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, premlčaná, keďže žaloba bola podaná dňa 31.8.2015.

2.5. K otázke trov konania žalovaný poukázal nato, že trovy vynaložené žalobcom ako účastníkom konania v súdnom konaní musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku. V danom význame je potrebné poukázať na stav, že za účelne vynaložené nepovažuje náklady na odmenu advokáta, keď žalobca má právny referát a odborne zdatné osoby, vysokoškolsky vzdelané v oblasti práva. Poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 9.9.2004, sp.zn. II. ÚS 78/03, podľa ktorého všeobecný súd neporuší základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, ak navrhovateľovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažuje za účelne vynaložené. Vo vzťahu k svedkovi T. O. L. žalovaný odmieta účelnosť jeho výpovede a preto odmieta oprávnenosť nároku na svedočné a stav, že takéto náklady by mal znášať žalovaný.

2.6. Žalovaný nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého neprodukoval, v rámci procesnej obrany, dôkazy alebo návrhy preukazujúce nedôvodnosť uplatneného nároku. Podľa jeho názoru tvrdené skutočnosti preukázal v plnom rozsahu. Pre úplnosť žalovaný poukazuje na stav, že žalobca a následne súd prvej inštancie využili na rozhodnutie stav, že právny zástupca sa nemohol nariadeného pojednávania zúčastniť z dôvodu prekážky na jeho strane vyvolanej dočasnou pracovnou neschopnosťou.

2.7. Záverom sa vo svojom odvolaní žalovaný vyjadril k povahe rozsudku. Mal zato, že postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s čl. 2 ods. 2 a čl. 4 ods. 1 C.s.p., keď až z odôvodnenia rozsudku sa

dozvedela, aké úvahy viedli súd prvej inštancie k vyhovaniu žaloby. Podľa žalovaného z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akou právnou úpravou či zaužívanou súdnou praxou sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní riadil. V tomto smere poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.6.2008, sp.zn. I. ÚS XXX/XXXX, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod publikačným číslom XX/XXXX, v zmysle ktorého: "Všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. V prípade, keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba také rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy či čl. 6 ods. 1 dohovoru."

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol, že sa domáhal od žalovaného zaplatať škody z titulu neoprávneného odberu zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. Na preukázanie neoprávneného odberu podľa tohto ustanovenia stačí žalobcovi preukázať, že pri odbere zemného plynu sa tento meral určeným meradlom na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo že sa meral určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete. Žalobca znaleckým posudkom preukázal, že na meradle bolo poškodené zabezpečovacie zariadenie proti neoprávnenej manipulácii (plomby). Žalovaný namietla znalecký posudok pre absenciu znaleckej doložky v zmysle ust. § 209 ods. 2 C.s.p. a preto ho je potrebné považovať len za listinný dôkaz. Žalobca poukázal nato, že práve skutočnosť, že znalecký posudok bol predložený za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy znamená, že na neho treba hľadieť ako na znalecký posudok, keďže v zmysle predchádzajúcej právnej úpravy sa nevyžadovalo vyhlásenie znalca, ktoré sa dnes vyžaduje v zmysle ust. § 209 ods. 2 C.s.p.. Žalovaný vo svojom odvolaní uvádza, že v čase predloženia znaleckého posudku sa súkromné znalecké posudky považovali za listinné dôkazy podľa § 129 O.s.p.. Uvedené tvrdenie však rozhodne nie je na ujmu žalobcu, ale práve naopak, keď niet žiadneho zákonného ustanovenia, ktoré by neumožňovali súdu prihliadnúť pri rozhodovaní k takémuto listinnému dôkazu. Žalobca sa domnieva, že niet dôvodu prečo by sa znalecký posudok predložený žalobcom mal považovať po zmene právnej úpravy za listinný dôkaz. V tejto súvislosti si dovoľujeme zdôrazniť, že znalec do konania doložil vyhlásenie v zmysle ust. § 209 ods. 2 C.s.p.. Pokiaľ by aj súd odmietol akceptovať dodatočne doložené vyhlásenie, niet dôvodu prečo by sa mal posudzovať takýto znalecký posudok ako listinný dôkaz, a nie ako odborné vyjadrenie. Žalovaný ďalej vo svojom odvolaní namietla, že znalec nato, aby mohol dospieť k záveru, že plomba nachádzajúca sa na určenom meradle je pozmenená, musel by mať k dispozícii rovnakú pečať, z rovnakého obdobia vyhotovenú rovnakým nástrojom, čo však podľa vyjadrenia žalovaného znalec nemal. Uvedené tvrdenie žalovaného je zavádzajúce a nezakladá sa na pravdivých skutočnostiach. Neobstojí ani námietka žalovaného, že žalobca postupoval nesprávne a účelovo, keď nepoškodenú pečať/plombu dal na skúmanie znalcovi, ktorý ju svojim skúmaním poškodil a ktorý vôbec nebol spôsobilý posúdiť, či plomba nachádzajúca sa na meracom zariadení je sfaľovaná. Uvedené tvrdenie žalovaného je absurdné. Znalec plombu nepoškodil úmyselne alebo z nebanlivosti. K poškodeniu tzv. plomby došlo pri jej demontáži, keď pri demontáži plomby dochádza vždy k jej poškodeniu.

3.1. Žalovaný ďalej namietla spôsob vyčíslenia škody žalobcom, keď mal zato, že žalobca mal pri vyčíslení škody postupovať podľa § 82 ods. 4 a nie podľa § 82 ods. 3 zákona o energetike. Žalovaný ďalej vo svojom odvolaní tvrdí, že žalobca potvrdil, že sa nejedná v prejednávacom prípade o výpočet škody spôsobenej druhým a ďalším neoprávneným odberom plynu na tom istom odbernom mieste. V prejednávacom prípade dochádzalo k neoprávnenému odberu plynu meraného určeným meradlom umiestneným na verejne neprístupnom mieste a preto vypočítal žalobca škodu podľa ust. § 82 ods. 3 Zákona o energetike. Žalobca pri výpočte škody postupoval v súlade so zákonom, keďže meradlo bolo v tomto prípade umiestnené na neverejne prístupnom mieste. V posudzovanom prípade je teda bez právneho významu či sa jedná o prvý alebo ďalší neoprávnený odber.

3.2. K dôvodom odvolania týkajúcich sa premlčania uviedol, že v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka začína subjektívna premlčacia doba plynúť okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobca sa nedozvedel o škode 19.11.2012 ako sa snaží účelovo tvrdiť žalovaný. Pokiaľ by sme ako začiatok dňa plynutia objektívnej doby vzali dátum 19.11.2012 (čo však nie je správne, pretože za dátum začatia plynutia objektívnej doby treba vziať dátum 03.10.2013 kedy došlo k ukončeniu neoprávneného odberu.) tak by táto objektívna trojročná premlčacia doba uplynula až

dňa 19.11.2015. Žalobca podal na súd žalobu dňa 31.08.2015 teda v čase, kedy objektívna premlčacia doba ešte neuplynula. Žalobca sa však o škodu nedozvedel dňa 19.11.2012, ale dňa 26.11.2013 kedy žalovanému mohol vyčíslieť výšku spôsobenej škody. Na základe vyčíslenia škody žalobca vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12. 11. 2013, splatná dňa 26. 11. 2013, znejúca na sumu vo výške 3.454,69 €. Podľa názoru žalobcu je potrebné za začiatok plynutia subjektívnej doby považovať deň kedy sa žalobca dozvedel o presnej výške škody, teda 12.11.2013. Avšak aj keby sme pripustili, že žalobca sa dozvedel o škode už dňa 03.10.2013 (čo však nie je správne, lebo žalobca v tom čase nepoznal ešte presnú výšku škody), tak by subjektívna dvojročná premlčacia doba uplynula dňa 03.10.2015. Keďže však žalobca podal žalobu vo veci samej na súd dňa 31.08.2015, teda v čase, kedy subjektívna premlčacia doba ešte neuplynula. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody včas, keďže v čase podania žaloby na súde nedošlo k uplynutiu ako subjektívnej premlčacej doby, tak ani objektívnej premlčacej doby.

3.3. K námietke týkajúcej sa trov konania žalobca uviedol, že neexistuje žiadna súdna prax, ktorá by považovala náklady na advokáta za neúčelne vynaložené náklady, pokiaľ má strana sporu zriadené právne oddelenie. Žalovaný sa toto svoje tvrdenie snaží podporiť poukázaním na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03 zo dňa 09.09.2004 právny názor uplatnený ústavným súdom v tomto náleze sp. zn. II. ÚS 78/03 však nemožno bez ďalšieho aplikovať v napadnutom konaní, keďže sťažovateľka sa priznania náhrady trov právneho zastúpenia advokátom v okolnostiach danej veci domáhala v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. ako subjekt súkromného práva, ktorý mal v merite veci plný úspech. Názor žalovaného, že trovy právneho zastúpenia mu nemali byť priznané je evidentne v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. I. ÚS 264/2016 zo dňa 17.08.2016, sp. zn. III. ÚS 457/2014 zo dňa 15.10.2014) a navyše Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze ÚS SR zo dňa 23.05.2014, sp. zn. IV. ÚS 84/2014 sám uviedol, že právny názor uvedený v náleze ÚS SR sp. zn. II. ÚS 78/03 zo dňa 9. septembra 2004 sa nevzťahuje na subjekty súkromného práva. Tvrdenie žalovaného o tom, že priznanie trov právneho zastúpenia žalobcovi je v rozpore s doterajšou súdnou praxou teda nie je pravdivé, čo vyplýva z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky.

3.4. K námietke nedostatku aktívnej legitímácie vznesenej žalovaným žalobca uviedol, žalobca nie je dodávateľom plynu pre koncového dodávateľa plynu (Slovenský plynárenský priemysel, a.s.) žalovaného. Slovenský plynárenský priemysel teda neplatí za plyn žalobcovi a teda ani žalobca nemá prečo nejaké platby vracať naspäť dodávateľovi plynu žalovaného. Spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. je oprávnená vykonávať distribúciu plynu na základe povolenia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Uvedenú skutočnosť deklaruje aj fakt, že rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. XXXX/XXXX/P-O. zo dňa 19.08.2013. ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.09.2013, zmenené rozhodnutím č. XXXX/XXXX/P-O. zo dňa 28.03.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.04.2014, došlo k schváleniu prevádzkového poriadku spoločnosti SPP - distribúcia, a.s., ako prevádzkovateľa distribučnej siete. Od 01.07.2007 došlo k liberalizácii trhu s plynom, čo má za následok, že na trhu pôsobí viacero dodávateľov plynu. Je rozdiel medzi dodávkou plynu a distribúciou plynu. Dodávku plynu zabezpečujú pre koncového odberateľa rôzne licencované subjekty, ktoré si koncový odberateľ vyberá podľa svojho uváženia a nemožno ich stotožňovať s distribútorom. Distribúciu plynu zabezpečuje prevádzkovateľ distribučnej siete, ktorým je spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. Žalobca vzhľadom na argumentáciu žalovaného ozrejmil fungovanie trhu s plynom v tom zmysle, že na trhu s plynom sa okrem odberateľov môžeme stretnúť v zásade s tromi ďalšími subjektmi, a to: a) Prevádzkovateľom prepravnej siete; b) Prevádzkovateľom distribučnej siete; c) Dodávateľmi zemného plynu. Spoločnosť eustream, a.s. je prevádzkovateľom prepravnej siete zabezpečujúcim prepravu zemného plynu cez územie Slovenskej republiky a to z východu na západ resp. naopak. Spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. ako žalobca, je prevádzkovateľom distribučnej siete zabezpečujúcim „dopravu“ plynu z výstupných miest prepravnej siete a vstupných miest distribučnej siete až ku koncovým odberateľom. Spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, a.s. (dodávateľ plynu žalovaného) je jedným z dodávateľov zemného plynu pôsobiacich na území Slovenskej republiky. Slovenský plynárenský priemysel, a.s. je zároveň vo vzťahu k žalovanému dodávateľom plynu. Postavenie každého z vyššie uvedených subjektov na trhu s plynom je regulované množstvom právnych predpisov. Najzákladnejším predpisom je zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike. Ďalším dôležitým predpisom je zákon č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach. Trh s plynom a postavenie subjektov na trhu s plynom je ďalej regulovaný aj podzákonnými predpismi, a to najmä Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. XXX/XXXX Z. z. ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom ako aj vyhláška Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 24/2013 Z. z. ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom, a v neposlednom rade aj vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

Činnosť vykonávanú spoločnosťou SPP - distribúcia, a.s. možno zjednodušene označiť za „dopravu plynu“ z miesta, kde tento vstupuje do siete (tzv. vstupné body) až do miesta, kde zo siete vystupuje (tzv. výstupné body). Za výstupný bod sa pre účely tohto vyjadrenia považuje bod oddeľujúci distribučnú sieť od odberného plynového zariadenia odberateľa, t.j. hlavný uzáver plynu. Žalobca poukázal na ustanovenia § 71, § 76 ods. 1, § 76 ods. 11 Zákona o energetike. V prípade, že dochádzalo k odberu plynu bez platne uzavretej zmluvy o jeho dodávke tak v nadväznosti na ustanovenia Prevádzkového poriadku a v nadväznosti na Vyhláška Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 24/2013 Z. z., ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom, je zrejmé, že plyn, ktorý takýto odberateľ odobral, nemôže patriť žiadnemu dodávateľovi zemného plynu (pozn. keďže neexistovala zmluva o dodávke zemného plynu, žiaden dodávateľ ani nemohol predpokladanú spotrebu daného odberateľa prevádzkovateľovi siete oznamovať - nominovať). Plyn, ktorý takýto odberateľ odobral teda patrí prevádzkovateľovi distribučnej siete. V prípade odberu nemeraného plynu je situácia rovnaká. Odberateľ síce v takomto prípade môže mať uzavretú zmluvu o dodávke zemného plynu s ktorýmkoľvek dodávateľom, ale pre určenie množstva plynu, ktoré jeho dodávateľ do siete dodal je rozhodujúci údaj z určeného meradla (plynomeru), ktorý pri nameranom odbere z pochopiteľného dôvodu absentuje. Pokiaľ teda odberateľ odoberá zo siete nameraný plyn (napr. prostredníctvom hadice či iného technického zariadenia pripojeného ešte pred plynomerom), nepovažuje sa tento plyn za plyn dodaný dodávateľom, ale jedná sa opäť o plyn patriaci žalobcovi ako prevádzkovateľovi distribučnej siete. Vyššie uvedené obdobie platí aj v prípadoch odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a/alebo odberu plynu meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu.

3.5. Žalobca ďalej uviedol, že na odbernom mieste A. XXX/XX, K., v období od 19.11.2012 do 3.10.2013 dochádzalo k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Takýto odber sa podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike považuje za neoprávnený odber. Keďže na určenom meradle zanikla platnosť overenia, je v zmysle ustanovení zákona o energetike považovaný odber zemného plynu takýmto meradlom za neoprávnený. Vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov vyčísliť skutočne vzniknutú škodu a vzhľadom na to, že sa jedná o neoprávnený odber určeným meradlom nachádzajúcim sa na neverejne prístupnom mieste, postupoval žalobca pri výpočte škody v súlade s ustanovením § 82 ods. 4 Zákona o energetike. Žalovaný ďalej vo svojom odvolaní tvrdí, že mal riadne uzavretú zmluvu o dodávke zemného plynu s dodávateľom, a taktiež, že žalovaný neodoberal plyn od svojho dodávateľa zadarmo. Skutočnosť, že mal žalovaný so svojim dodávateľom uzavretú zmluvu o dodávke zemného plynu je od okamihu zistenia neoprávneného odberu irelevantná. Žalobca si dovoľuje uviesť, že na odbernom mieste žalovaného v období odo dňa 19.11.2012 do dňa 3.10.2013 dochádzalo k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (plomba). Platby, ktoré tak v danom období žalovaný uhradil svojmu dodávateľovi boli platbami, na ktoré nemal dodávateľ plynu žalovaného nárok, a preto aj Slovenský plynárenský priemysel, a.s. vystavil žalovanému opravnú faktúru, a vrátil mu vzniknutý preplatok. K námietke žalovaného, že nebol označený ako poškodzovateľ zabezpečovacieho zariadenia plomby žalobca uviedol, že zodpovednosť za škodu spôsobenú takýmto konaním, resp. takýmto stavom je založená na objektívnom princípe a odberateľ nesie zodpovednosť za to, že takýmto meradlom odoberal plyn. Preukázaním, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, každý takýto odber sa v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike považuje bez ďalšieho za neoprávnený odber, a nie je potrebné preukazovať či odberateľ sám porušil zabezpečovacie zariadenie, stačí len samotná skutočnosť, že bolo poškodené zabezpečovacie zariadenie. V takomto prípade zákon predpokladá objektívnu zodpovednosť.

3.6. Žalobca poukázal nato, že bolo jeho úlohou určiť výšku škody ku ktorej došlo a to pomocou zákonom predpokladaných právnych fikcií (buď pomocou typového diagramu dodávky, alebo na základe Vyhlášky č. 449/2012 Z. z. - Vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu). Meradlo žalovaného sa nenachádza na verejne prístupnom mieste a preto bolo potrebné určiť výšku škody podľa Vyhlášky č. XXX/XXXX Z. z., tak ako vyplýva z ust. § 82 ods. 3 a 4 Zákona o energetike. Uviedol, že spravidla (t.j. pri bežných odberoch) sú pre určenie množstva odoberaného plynu smerodajné údaje z meradla plynu, pričom platí, že ak z akéhokoľvek dôvodu stanoveného v ust. § 15 ods. 6 Zákona č. 142/2000 Zb. o metrológii, zanikla platnosť úradného overenia meradla, nemožno tieto údaje použiť. V dôsledku uvedeného hodnoty vykázané takto poškodeným meradlom nemôžu byť použité v obchodnom styku. Zo správy dodávateľa plynu (spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, a.s.) z 24.08.2018, ktorý súdu

oznámil, že k odbernému miestu žalovaného na A. XX, K. bol stav meradla dodaný prevádzkovateľom distribučnej siete k 19.11.2012 v hodnote 16 693 m³ a stav meradla k 03.10.2013 / 06.10.2013 bol v hodnote 16 693 m³. Slovenský plynárenský priemysel za dané obdobie vyfakturoval žalovanému spotrebu 0m³. Vyššie uvedené stavy meradiel boli vyúčtované opravnou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 01.04.2014 s výsledkom preplatok. Inak povedané v čase neoprávneného odberu nebol žalovanému fakturovaný plyn a teda žalovaný odoberal tento plyn zadarmo. Majetok žalobcu sa v tomto prípade znížil o spotrebu zemného plynu žalovaného. Nakoľko medzi žalobcom a žalovaným neexistuje zmluvný vzťah je potrebné, aby si žalobca tento úbytok majetku uplatnil ako škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu. Túto skutočnosť predpokladá aj zákon o energetike, ktorý s pojmom škoda za neoprávnený odber plynu pracuje. Dodávateľ na odbernom mieste žalovaného nespoplatnil odber plynu v čase neoprávneného odberu (t.j. od 19.11.2012 do 3.10.2013). Dôvodom bol práve zánik platnosti overenia meradla podľa vyššie citovaného ustanovenia zákona o metrológii. Vzhľadom na uvedené následne prebehlo medzi žalovaným a jej dodávateľom plynu finančné vyrovnanie, na ktoré sme vyššie poukázali a podporili aj listinným dôkazom (vyžiadanou správou od dodávateľa). Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/169/2015 zo dňa 17.5.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 17Co/135/2016 zo dňa 27.04.2016 a mal zato, že v konaní preukázal: že žalovaný v čase neoprávneného odberu odoberal plyn; že žalovaný odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii; že meradlo žalovaného sa nachádza na verejne neprístupnom mieste; že žalovaný za plyn jeho dodávateľovi nezaplatil, nakoľko jeho spotreba bola v čase neoprávneného odberu nulová.

4. V replike žalovaný namietal, že žalobca pri výpočte sumy údajne neoprávneného odobratého plynu prehliadol podstatnú skutočnosť, a to, že vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu nadobudla účinnosť dňa 01.01.2013, teda ju nie je možné retroaktívne použiť na výpočet údajnej škody za obdobie od 19.11.2012 do 31.12.2012. Na tejto skutočnosti nič nemení znenie ust. § 82 ods. 1 písm. d/ ani ust. § 95 ods. 1 písm. 1/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nakoľko vyhláška, ktorou mali byť tieto vzťahy spravované, nebola do 01.01.2013 účinná. Je teda nemožné ukladať práva a povinnosti komukoľvek na základe neúčinnnej právnej úpravy. Použitie neúčinnnej právnej úpravy na vzťahy, ktoré vznikli pred nadobudnutím jej účinnosti je porušenie princípu zákazu retroaktivity, čomu zodpovedá aj skutočnosť, že vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia. Zároveň namietal, že žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že na meradle žalovaného by kedykoľvek došlo k druhému a ďalšiemu neoprávnenému odberu, pričom k tejto skutočnosti neboli založené a vykonané žiadne dôkazy. Z uvedeného dôvodu použitie ust. § 82 ods. 4 druhá alinea zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na prejednávany prípad je preto vylúčené a v rozpore so skutkovým stavom, ktorý mal byť ustálený vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie.

4.1. Žalovaný zotrval na námietkach čo sa týka znaleckého dokazovania, namietal, že nebolo teda spoľahlivo dokázané, či došlo k neoprávnenému zásahu do určeného meradla (daná skutočnosť ani len nebola predmetom znaleckého ani iného dokazovania) alebo neoprávnenej manipulácii v dôsledku porušenia plomby. Jediná osoba, ktorá preukázateľne porušila zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je znalec na účely znaleckého skúmania, pričom ako sám navyše uviedol, nebol prítomný pri demontáži meradla. Stav tvrdeného porušenia plomby zo strany žalobcu nie je v posudku žiadnym spôsobom zadokumentovaný a nie je ani možné porovnať stav tvrdeného porušenia pred zásahom znalca a po jeho zásahu. Výsledky znaleckého dokazovania sú tak nepoužiteľné, dôkaz bol počas konania zničený, znalecký úkon je neopakovateľný a jeho realizácia bola vadná.

4.2. K predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu žalovaný navyše uviedol, že predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu však nie je len objektívne zistenie skutočnosti, že mohlo dôjsť k niektorému z konaní uvedených v § 82 ods. 1 cit. zákona, ale je potrebné aj zistiť čo je predmetom škody, aká je jej výška a komu takýto nárok patrí. Ide o predpoklady zodpovednosti za škodu, ktoré je potrebné skúmať aj v prípade objektívnej zodpovednosti za škodu. Len preukázanie týchto predpokladom má za následok vznik hmotnoprávneho nároku a aktívnu vecnú legitimáciu poškodeného na podanie žaloby. Žalovaný zotrval na svojich argumentoch o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu a nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného k nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu

4.3. K povahe znaleckého posudku ako súkromnej listiny a vade dokazovania žalovaný uviedol, že súdu však unikla podstatná skutočnosť, a to popretie skutočností tvrdených znalcom v znaleckom posudku, ktorý má povahu súkromnej listiny. Na popretie súkromnej listiny postačuje popretie jej správnosti druhým účastníkom konania, aby nastúpila dôkazná povinnosť strany konania, ktorá vykonanie súkromnej

listiny navrhla. Na základe akých skutočností a dôkazov potom dospel súd k ustáleniu skutkového stavu a záverom obsiahnutým v napádanom rozsudku, za tohto stavu dokazovania už nie je známe. Z uvedeného dôvodu je žalovaný názoru, že zistený skutkový stav nezodpovedá právnym záverom súdu prvej inštancie, ktoré sú obsiahnuté v napádanom rozhodnutí, a toto je z toho dôvodu nepresvedčivé a nepreskúmateľné.

5. Žalobca nevyužil svoje právo a dupliku k replike žalovaného nepodal.

6. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Predmetom konania je nárok, ktorým sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia sumy 3.454,69€ s príslušenstvom titulom škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu v zmysle zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov za neoprávnený odber za obdobie 19.11.2012 do 03.10.2013 na odbernom mieste A. XXX/XX Z. K. vo výške 3.194,18€ a sumy 260,51€ za náklady zisťovania.

9. Podľa ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“) neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

10. Podľa ustanovenia § 82 ods. 2 zákona o energetike odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

11. Podľa ustanovenia § 82 ods. 3 zákona o energetike ak nemožno vyčíslit' skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

12. V prípade žaloby o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu je povinnosťou súdov dôsledne vychádzať z toho, podľa akej skutkovej podstaty uvedenej v ustanovení § 82 ods. 1 zákona o energetike si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody. V rozhodovanej veci si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia je odberateľ plynu zodpovedný za neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bez ohľadu na zavinenie samotného odberateľa plynu. Zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu je objektívna a je daná vtedy, ak v rozhodnom období odoberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu, vrátane ušlého zisku.

13. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu má zato, že v prejednávannej veci vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na prejednávaný prípad použil ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d/, ods. 2, ods. 3 zákona o energetike a § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a správne ustálil, že žaloba žalobcu je dôvodná, keď bolo preukázané, že žalovaný odoberal plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a je objektívne zodpovedný za škodu, ktorá týmto žalobcovi vznikla a ktorú v zmysle § 82 ods. 3 aj správne určil v zmysle vyhlášky MH SR č. 449/2012 Z.z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, vyčerpávajúcím spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávannej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých

vyvodil svoje právne závery. K jednotlivým námietkam, na ktorých žalovaný zotrval aj v odvolacom konaní považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné.

14. Za nedôvodnú považuje námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Odvolací súd zastáva názor, že aktívna legitímácia žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete vyplýva zo zákona, konkrétne z ustanovenia § 82 ods. 2 zákona a energetike, podľa ktorého odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka, skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

14.1. Žalobca vo viacerých svojich podaniach počas konania na súd prvej inštancie poukazoval na rozhodnutia NS SR (sp. zn. 1 Cdo 107/2008 zo dňa 27.10.2009, 4 Cdo 30/2009 zo dňa 28.10.2009, 4 Cdo 102/2010 zo dňa 29.11.2011, 1 Cdo 107/2008 zo dňa 27.10.2009) v ktorých ako žalujúca strana vystupoval, keď výsledok vo vyššie uvedených konaniach znamenal pre neho úspech a súdy ani v jednom prípade nezamietli žalobu pre nedostatok jeho aktívnej legitímácie. Z uvedených rozhodnutí teda je zrejmá aktívna legitímácia žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete, keďže aktívna legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadne z účastníkov nenapáda (pozri Nález ÚS SR zo dňa 12.12.2017 sp. zn. I.ÚS 407/2016) .

14.2. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že súd prvej inštancie vykonal, na návrh žalobcu, dokazovanie dopytom na spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, a.s. (č.l. 229), ktorým dokazovaním bolo zistené, že uvedená spoločnosť v spornom období od 19.11.2012 do 3.10.2013 nedodala žalovanému žiadny plyn (č.l. 230). Neobstojí tak námietka žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal na preukázanie aktívnej legitímácie žalobcu žiadne dokazovanie. V konaní nebolo sporným, že žalovaný mal v rozhodnom období uzatvorenú zmluvu o dodávke plynu so spoločnosťou Slovenský plynárenský priemysel, a.s. V súčasnosti je pritom v Slovenskej republike jediným prevádzkovateľom distribučnej siete žalobca, pričom na trhu pôsobia viacerí dodávatelia zemného plynu, ktorí uzatvárajú zmluvy o dodávke plynu s jednotlivými odberateľmi. Na základe uzavretej zmluvy o dodávke plynu platí odberateľ za odobratý plyn dodávateľovi, s ktorým je v zmluvnom vzťahu. Dodávateľ pritom fakturuje odberateľom množstvo odobratého zemného plynu na základe údajov, ktoré mu oznamuje žalobca, ktorý je aj vlastníkom meracích zariadení, vykonáva ich montáž, kontrolu a údržbu. V prípade ak odberateľ neodoberá plyn od dodávateľa plynu, ako je to v prípade neoprávneného odberu zemného plynu, dochádza k odberu z distribučnej siete žalobcu a neoprávnený odber plynu sa prejaví u distribútora ako reálny úbytok majetku, ktorým je plyn. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by za plyn dodávaný v rozhodnom období zaplatila dodávateľovi plynu a v konaní nebolo ani preukázané, že okrem žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete bola z titulu neoprávneného odberu plynu za rozhodné obdobie uplatňovaná náhrada škody aj inou oprávnenou osobou.

15. Rovnako za právne nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku žalovaného o jeho nedostatku pasívnej legitímácie. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný bol odberateľom plynu, keď na meradle bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a tým, je daná jeho pasívna legitímácia v zmysle § 82 ods. 2 zákona o energetike, podľa ktorého odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný prevádzkovateľovi distribučnej siete uhradiť skutočne vzniknutú škodu.

16. K námietkam žalovaného týkajúcich sa údajne vykonaného znaleckého dokazovania (pozri odsek 2.3.) odvolací súd poukazuje nato, že Znalecký posudok č. XXX/PL-XXXX vypracoval znalec T.. O. L. zapísaný do zoznamu znalcov, vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a znalecký posudok má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Zároveň bol znalec vypočutý v konaní, odpovedal na otázky súdu a strán sporu, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že na meradle, ktoré meralo plyn odoberaný žalovanou, bolo porušené pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Znalec v odpovediach na otázky uviedol, že demontoval olovenú plombu z predloženého plynomeru a znaky nachádzajúce sa na plombe porovnal s kontrolnými otlčkami, ktoré mal od žalobcu. Porovnaním zistil, že špecifické znaky odtlačkov sa nezhodujú, čo znamená, že neboli vytvorené jedným a tým istým nástrojom, z čoho vyplýva, že pôvodné zabezpečenie bolo odstránené a nahradené inou plombou. Ďalej uviedol, že sila prípadne hĺbka odtlačku nezmení rozmery ani rozmiestnenie špecifických znakov odtlačku. Znalec vo výpovedi uviedol, že asi v roku 2014 pre orgány činné v trestnom konaní vypracovával znalecký výstup, pri ktorom mal k dispozícii výmenné čeľuste plombovacích klieští, ktoré pochádzajú od osôb podozrivých z trestnej činnosti a ktoré boli vyrobené z termoplastu, medzi inými sa tam nachádzali aj označenia M. (odvolací súd poznamenáva, že ide o totožné označenie výmenných čeľustí plombovacích klieští ako na meradle meranom množstvo plynu dodávaného žalovanej). Na otázku, či sa mohlo stať, že znalcovi

bol predložený iný kontrolný odtlačok, tento odpovedal, že od žalobcu má jeden kontrolný odtlačok označený M., keďže výmenná čelusť plombovacích klieští je súčiastka, ktorá je vyrábaná na základe strojárenského výkresu, nemali by vzniknúť pri jej výrobe také veľké rozdiely, aby po vytvorení sporného odtlačku došlo k tak výraznej nehode špecifických znakov.

16.1. Aj keď bol znalecký posudok vypracovaný za účinnosti O.s.p. a súd ho hodnotil len ako listinný dôkaz, nie je možné samotné závery, ku ktorým došiel znalec v tomto znaleckom posudku bez ďalšieho nevziať do úvahy. Ak súd prvej inštancie pri hodnotení všetkých dôkazov (vrátane tohto listinného dôkazu) vo vzájomnej súvislosti a v spojení s výsluchom T.. O. L. ako svedka na pojednávaní dňa 3.10.2018 považoval závery vyslovené v znaleckom posudku za presvedčivé a odôvodnené nie je možné takémuto hodnoteniu dôkazov nič vytknúť. Neobstojí ani námietka žalovaného, že sa nemohol k výsluchu znalca vyjadriť. K výsluchu T.. O. L. ako svedka došlo na pojednávaní dňa 3.10.2018 (č.-I- 231) na ktorom žalovaný ani jeho právny zástupca neboli prítomní, svoju neúčast' neospravedlnili a to napriek tomu, že tento termín pojednávania právny zástupca žalovaného vzal na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní dňa 6.6.2018 (č.l. 205). Ak teda žalovaný, resp. právny zástupca nevyužil svoje právo a nezúčastnil sa pojednávania, na ktorom bol vypočúvaný svedok nemôže toto mať za následok, že došlo postupom súdu k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

17. Právne irelevantné sú námietky žalovaného týkajúce sa výpočtu škody, resp. spôsob jej výpočtu, použitý žalobcom. Žalovaný tvrdil, že ak ide o neoprávnený odber, potom sa jedná o prvý neoprávnený odber a je potrebné uplatniť na výpočet škody typový diagram dodávky plynu. Žalobca k tejto odvolacej námietke správne poukázal na ustanovenie § 82 ods. 4 zákona o energetike, podľa ktorého ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa odseku 1 písm. d/, výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že jednou z podmienok, za splnenia ktorých možno použiť uvedený spôsob určenia výšky škody je, že ide o odber plynu meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, pričom všetky podmienky, za ktorých možno použiť tento spôsob určenia výšky škody, musia byť splnené kumulatívne. Žalobca fotodokumentáciou ako aj listinnými dôkazmi a to Zápisom zo dňa 7.10.2013 (č.l. spisu 137,138), v konaní preukázal, že meradlo, ktorým bol plyn odobraný žalovaným, sa nenachádza na verejne prístupnom mieste, je uzamknuté. Vzhľadom na uvedené nie je možné určiť výšku škody postup podľa ustanovenia § 82 ods. 4 zákona o energetike.

17.1. Žalobca v replike ďalej, namietal, že žalobca pri výpočte sumy údajne neoprávnene odobratého plynu prehliadol podstatnú skutočnosť, a to, že vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu nadobudla účinnosť dňa 01.01.2013, teda ju nie je možné retroaktívne použiť na výpočet údajnej škody za obdobie od 19.11.2012 do 31.12.2012.

17.1.1. Uvedenými námietkami sa odvolací súd nezaoberal a to s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 3 C.s.p. podľa ktorého odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Jedným z odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. je, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o hmotnoprávnu vadu rozhodnutia, ktorá predstavuje mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť. V danom prípade žalovaný tento odvolací dôvod v samotnom odvolaní neuplatnil. Uplatnil ho po uplynutí lehoty na podanie odvolania a to až v replike) a s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 3 C.s.p. na tento odvolací dôvod odvolací súd prihliadnuť nemohol, a preto sa správnosťou tvrdení žalovaného v replike po uplynutí odvolacej lehoty nezaoberal.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu správne súd prvej inštancie ustálil, že nárok žalobcu premlčaný nie je. Objektívna premlčacia doba je v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka trojročná, začína plynúť odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej vznikla škoda, úmysel zo strany žalovanej preukázaný ani tvrdený nebol. Žalobca sa v konaní domáha škody za neoprávnený odber, ku ktorému došlo v období od 19.11.2012 do 3.10.2013, trojročná doba preto žalobcovi začala plynúť dňa 19.11.2012, uplynula dňa 19.11.2015, takže ak žalobca žalobu podal dňa 31.8.2015, urobil tak v rámci trojročnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba je v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka dvojročná a začína plynúť odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pri hodnotení, kedy sa poškodený dozvedel o škode, je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode (nestačí teda iba možnosť dozvedieť sa o vzniknutej škode). Dozvedieť sa o škode znamená, že sa poškodený dozvedel o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktoré je možné objektívne vyčíslieť v peniazoch, že možno právo na jej náhradu dôvodne uplatniť na súde. Odvolací súd

zastáva názor, že žalobca sa dozvedel o škode zo znaleckého posudku, pretože až na základe posudku mal žalobca vedomosť o tom, že došlo k neoprávnenému odberu plynu, keď žalovaná odoberala plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, čo malo za následok vznik škody. Znalecký posudok bol vypracovaný dňa 23.10.2013, kedy najskôr sa mohol žalobca dozvedieť o existencii škody, takže žaloba, ktorá bola podaná na súd dňa 31.8.2015 bola podaná v rámci subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 23.10.2015.

19. K námietke žalovaného týkajúcej sa trov konania, podľa ktorej žalovaný za účelne vynaložené nepovažuje náklady na odmenu advokáta, keďže žalobca disponuje právnym oddelením a odborne zdatnými pracovníkmi, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v tomto štádiu konania rozhodol v zmysle § 262 C.s.p. o len nároku na náhradu trov konania. Až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, bude súd prvej inštancie rozhodovať o výške trov a bude posudzovať účelnosť nákladov žalobcu, vynaložených na bránenie svojich práv. Preto odvolací súd považuje uvedené námietky žalovaného za predčasné.

19.1. Odvolací súd vzhľadom na efektívnosť pri rozhodovaní o výške trov konania poukazuje na Nález ÚS SR Ústavného súdu SR zo 17. augusta 2016, sp. zn. I. ÚS 264/2016. V tomto náleze sa ÚS SR zaoberal účelnosťou trov právneho zastúpenia právnickej osoby zamestnávajúcej právnikov. ÚS SR vyslovil v tomto náleze nasledujúce právne závery: „Účelom náhrady trov konania je kompenzácia výdavkov účastníkovi konania, ktoré musel vynaložiť v dôsledku protiprávneho konania, na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V súlade s tým je zákonná úprava náhrady trov konania založená na zásade úspechu v konaní, nie na zásade zásluhovosti. Úspešný je vo veci ten účastník konania, ktorého meritórnemu návrhu bolo vyhovené (mal vo veci plný úspech). Zo žiadnych ustanovení Ústavy SR ani Občianskeho súdneho poriadku (teraz Civilného sporového poriadku) nemožno vyvodiť záver, že by účastníkovi konania (konkrétne v prerokúvanej veci právnickej osobe súkromného práva), ktorý má zamestnancov s právnickým vzdelaním a napriek tomu si zvolí zástupcu z radov advokátov, nemala byť priznaná náhrada trov konania. Trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva na súde. Iba v celkom výnimočných situáciách, najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom, by mohlo ísť o trovy konania, ktoré by sa nedali kvalifikovať ako vynaložené účelne.“

20. Odvolací súd záverom k námietke žalovaného o nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku uvádza, že tak ako už uviedol vyššie (pozri odsek 13.) zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p.. Z jeho obsahu je zrejmé, čoho sa žalobca predmetnou žalobou domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, ako aj všetky podstatné dôvody, pre ktoré rozhodol, tak ako rozhodol. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

21. Ďalšími námietkami žalovaného uvedených v odvolaní a v replike sa odvolací súd opätovne nezoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine len jej úvah bez podloženia relevantných dôkazov. Hmotná skutočnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalovaného o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil príslušných ustanovení zákona o energetik, ani nepoprel ich účel a význam.

22. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).